

Anna-Märta och Ingemar Westberg, Härnösand

Publicerad 2011-08-09

Ibland förvånas man över de krafter som styr våra liv. Man kan se det som en gudomlig synkronisering att Anna-Märta och Ingemar Westberg nådde slutet av livsvandringen enbart med några veckors mellanrum. Anna-Märta, som blev 88 år, fullbordade sitt livslopp när våren gjorde sitt intåg i sommarhagarna 2011. När de ljusa försommarnätterna var som klarast lade Ingemar ner vandringsstaven. Han blev 91 år gammal.

I mycket unga dagar mötte de varandra. Frälsningsarmékåren i Härnösand gav dem, och många andra, aktivitet och vägledning i andliga frågor. Anna-Märta blev ledare för de yngsta flickscouterna, solstrålar, och blev strängmusikant. Ingemar blev scoutledare och hornmusikant. Deras ungdomstid blev ljus och lycklig.

I april 1941 mötte jag Ingemar i Sollefteå, där vi skulle fullgöra vår första värnpliktstjänstgöring. Jag kom i löjtnantsuniform och de gula snörena var signalen till att vi fann varandra. Ingemar utbildades till hundförare och jag till sjukvårdare och det hände att vi möttes i de norrländska skogarna där övningarna med de olika kompanierna samordnades. Men vi möttes också vid frälsningsarmékåren i Sollefteå. Efter ett år följde ytterligare sex månaders militärtjänst på olika platser.

Den 22 november 1941 firade Anna-Märta Sjökvist och Ingemar Westberg bröllop vid frälsningsarmékåren i Härnösand och jag hade förmånen att vara med. Brudparet var klädda i frälsningsarméuniform och lokalen kunde inte rymma alla som ville vara med.

Makarna Westberg var trogna sina ungdomsideal, de sjöng och spelade och vägledde unga scouter. Ingemar engagerades även i distrikts- och rikssammanhang inom Frälsningsarméns scoutförbund. Han ordnade ofta

fjällvandringar och läger och var även verksam inom Y-mäns klubb och var deras stugfogde för fjällstugan i Vemdalsskalet. Han tillhörde även Tempelriddarna. Både Anna-Märta och Ingemar var medlemmar av Kamratförbundet FDFO.

Yrkesmässigt ägnade Anna-Märta sig först åt konfektionsbranschen och var senare barnsamarit i kommunens tjänst. Ingemar bearbetade hårdare material som plåtslagare och svetsare. Han avancerade inom branschen och blev med tiden ingenjör och logistikansvarig för AMS (Arbetsmarknadsstyrelsen). Hans intresse för blommor fick dock honom att göra en tids avbrott för att i stället syssla med mjukare material hos Lundgrens frö- och plantskola.

Nu har deras livslopp nått målet, de har befordrats till härligheten. Sonen Leif med familj och många andra sörjer, men tackar Gud för väl förrättat livsverk. Vid de båda begravningsgudstjänsterna officierade kyrkoherde Gunnar Sjöström, som en gång varit deras kårledare.

Sven Nilsson